

**ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 27
MAART 2009 BETREFFENDE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE TOT
GEDEELTELIJKE UITVOERING VAN DE
DIGITALEDIENSTENVERORDENING.**

Samenvatting

Voorliggend decreet wijzigt het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie ten gevolge van de Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structurelement "Beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen".
2. In de beleidsnota media 2019-2024 is volgende passage terug te vinden onder SD A.3. "Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid" / OD A.3.2. "Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media":

De mediasector wordt gekenmerkt door een gezonde dynamiek van zowel economische, juridische als technische evoluties. Het is van cruciaal belang om op elk van deze domeinen beleidsmatig een zo adequaat mogelijk antwoord te bieden op de uitdagingen die zich stellen. Zo zijn er naast de omzetting van een aantal Europese richtlijnen, ook andere wetgevende initiatieven nodig, zowel op het vlak van het mediadecreet als op het vlak van de uitvoeringsbesluiten. Wat betreft de opvolging van alles wat analoge en digitale frequenties betreft zullen we de komende beleidsjaren fundamentele keuzes maken.

3. Op 27 oktober 2022 werd de Verordening 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (hierna verkort geciteerd als: "digitaledienstenverordening") gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. De digitaledienstenverordening zal van toepassing zijn 15 maanden na de inwerkingtreding, te weten vanaf 17 februari 2024. De artikelen

24, leden 2, 3 en 6, artikel 33, leden 3 tot en met 6, artikel 37, lid 7, artikel 40, lid 13, artikel 43 en de afdelingen 4, 5 en 6 van hoofdstuk IV zijn evenwel reeds van toepassing sinds 16 november 2022. Het is nu aan de lidstaten om, daar waar nodig voor de toepassing van de digitaledienstenverordening, de maatregelen van tenuitvoerlegging in het interne recht te nemen.

B. Inhoud

Omgevingsanalyse en probleemstelling

4. De digitaledienstenverordening harmoniseert de regels die van toepassing zijn op tussenhandeldiensten op de interne markt volledig, met als doel te zorgen voor een veilige, voorspelbare en betrouwbare onlineomgeving, waarin de verspreiding van illegale online-inhoud en de maatschappelijke risico's die de verspreiding van desinformatie of andere inhoud met zich kunnen brengen, worden aangepakt.
5. Vermits de digitaledienstenverordening rechtstreekse werking heeft, zal deze zonder verdere omzetting van toepassing zijn en dit ongeacht de interne bevoegdheidsverdeling. De lidstaten moeten wel nagaan welke eigen rechtsregels al dan niet strijdig zijn met de digitaledienstenverordening en deze desgevallend aanpassen. De lidstaten mogen geen aanvullende nationale eisen stellen of in stand houden die verband houden met aangelegenheden die binnen het toepassingsgebied van de verordening vallen, tenzij daarin uitdrukkelijk is voorzien in de verordening.
6. Vanuit het oogpunt van de bevoegdheidsverdelende regels binnen België vallen tussenhandeldiensten onder de bevoegdheid van de overheid die materieel bevoegd is om de aangelegenheden te regelen, en dit onverminderd de bevoegdheid van de federale overheid om de aspecten van deze tussenhandeldiensten te regelen voor zover en in de mate dat die inpasbaar zijn in de federale bevoegdheden (zoals de federale bevoegdheid inzake het mededingingsrecht) en niet op onevenredige wijze afbreuk doen aan de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten. De gemeenschappen zijn, met uitsluiting van de federale overheid, op grond van hun bevoegdheid voor de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten (art. 4, 6°, BWHI), bevoegd voor de normering van, en - via hun regulatoren - het toezicht op, tussenhandeldiensten in de zin van de digitaledienstenverordening waarvan de dienst erin bestaat om via elektronische communicatienetwerken audiovisuele of auditieve openbare informatie te verspreiden die vanuit het oogpunt van degene die uitzendt, bestemd is voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan en geen vertrouwelijk karakter heeft, zelfs als het uitzenden op individueel verzoek gebeurt en ongeacht de daartoe gebruikte techniek (GwH, 22 september 2004, nr. 155/2004, B.4.1 en 4.2.). De essentiële kenmerken ter aflijning van mediadiensten ten opzichte van telecommunicatie zijn volgens het Grondwettelijk Hof derhalve het criterium van de bestemming (voor het publiek in het algemeen) en het karakter van de informatie (openbare informatie). Zo vallen videoplatformdiensten bijvoorbeeld onder de bevoegdheid van de gemeenschappen (Adv.RvS 68.221/3 van 16 december 2020, rndr. 5 en 8). Gemengde tussenhandeldiensten (vb. Instagram, Facebook,...) waarvan een

gedeelte van de diensten erin bestaat om audiovisuele of auditieve openbare informatie ter beschikking te stellen van het publiek in het algemeen, vallen voor dit gedeelte onder de bevoegdheid van de gemeenschappen.

7. De toezichthoudende autoriteiten inzake media zijn ook de bevoegde instanties om toezicht te houden op de naleving van de digitaledienstenverordening voor de tussenhandeldiensten inzake omroepactiviteiten die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen vallen. De Vlaamse Regulator voor de Media is bijgevolg een bevoegde overheid om toezicht te houden op de naleving van de digitaledienstenverordening voor de tussenhandeldiensten die betrekking hebben op omroepactiviteiten. Onder 'omroepactiviteiten' worden in de meest ruime zin alle diensten bedoeld die onder de toepassing vallen van artikel 4, 6° BWHI.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

8. De rechtstreekse werking van de digitaledienstenverordening brengt met zich mee dat, naast de aanpassing van de regels uit de nationale rechtsorde die strijdig zijn met de bepalingen van de digitaledienstenverordening, de digitaledienstenverordening slechts op een beperkt aantal vlakken een actief regelgevend optreden van de lidstaten vergt. Vermits de digitaledienstenverordening rechtstreekse werking heeft, zijn de bepalingen van Hoofdstuk I, Hoofdstuk II, Hoofdstuk III en afdeling 4 van Hoofdstuk IV rechtstreeks van toepassing en vergen deze geen verdere maatregelen van tenuitvoerlegging in het interne recht. Dit is anders op het vlak van de sancties en handhaving (Hoofdstuk IV van de digitaledienstenverordening). Zo bepaalt artikel 49 van de digitaledienstenverordening dat de lidstaten één of meer bevoegde autoriteiten moeten aanduiden als verantwoordelijke op het toezicht op de aanbieders van tussenhandeldiensten en de uitvoering van de verordening en dat er één digitaledienstencoördinator aangewezen moet worden. Verder bepaalt artikel 52 dat de lidstaten voorzien in de sancties die gelden voor inbreuken op deze verordening door binnen hun bevoegdheid vallende aanbieders van tussenhandeldiensten en de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de sancties in overeenstemming met artikel 51 worden toegepast. De vraag wie bevoegd is voor welke bepaling van de digitaledienstenverordening manifesteert zich bijgevolg niet zozeer vanuit de vraag wie bevoegd is om de inhoudelijke regel aan te nemen, maar veeleer vanuit het oogpunt wie bevoegd is voor het bepalen van de sancties en handhaving van de rechtsregel uit de digitaledienstenverordening. De digitaledienstenverordening heeft gevolgen voor verschillende bepalingen in het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. Met deze decreetswijziging wordt dit decreet in overeenstemming met de digitaledienstenverordening gebracht.
9. Naast dit ontwerp van decreet zal er een samenwerkingsakkoord moeten gesloten worden dat de samenwerking vastlegt tussen de verschillende bevoegde autoriteiten en de digitaledienstencoördinator.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact: kinderen, jongeren en minderjarigen.

10. Het voorliggend ontwerp van decreet heeft geen rechtstreekse, specifieke impact op kinderen en jongeren.

Armoedetoets.

11. Voor dit decreet werd geen armoedetoets uitgevoerd.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel.

12. Het voorliggende ontwerp van decreet heeft geen specifieke impact op de grondrechten en het gelijkheidsbeginsel.

Budgettaire impact.

13. Dit decreet heeft geen budgettaire impact.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

14. Dit decreet heeft geen bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

C. Totstandkomingsprocedure

15. De Inspectie Financiën verleende een positief advies op 6 mei 2023. In zijn advies verklaart de Inspectie van Financiën dat dit ontwerp geen financiële weerslag heeft en bijgevolg geen begrotingsakkoord vereist is.

16. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nummer 2023/131 van 3 april 2023.

17. Het ontwerp van decreet werd een eerste keer principiële goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 12 mei 2023.

18. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, heeft op 15 mei 2023 advies gevraagd aan de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media over voorliggend ontwerp van decreet. De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde een advies over dit ontwerp van decreet op 25 mei 2023.

Advies van de Sectorraad Media

19. Op 15 mei 2023 werd de sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media per brief om advies verzocht over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie tot gedeeltelijke uitvoering van de digitaalmediaverordening. De sectorraad Media formuleerde op 25 mei 2023 zijn advies. De sectorraad Media adviseert positief omtrent voorliggend voorontwerp van decreet en heeft geen verdere opmerkingen.

20. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, heeft op 16 mei 2023 advies gevraagd aan het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep. Dit leidde echter niet tot aanpassingen van voorliggend ontwerp van decreet.

21. De Raad van State gaf advies over het ontwerp van decreet op 26 september 2023.

Advies van de Raad van State

22. De Raad van State formuleerde op 26 september 2023 zijn advies 73.934/3 over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie tot gedeeltelijke uitvoering van de digitaledienstenverordening. De Raad van State heeft zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.
23. De Raad van State formuleerde daarbij volgende opmerkingen en bedenkingen.
24. Omtrent de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om de digitaledienstenverordening uit te voeren met betrekking tot tussenhandeldiensten stelt de Raad van State dat de ontworpen regeling van de tussenhandeldiensten enkel van toepassing is op die diensten in zoverre ze bewegende beelden of geluid doorgeven die bestemd zijn voor het publiek in het algemeen, of aan een deel ervan, en geen vertrouwelijk karakter hebben. Het gaat derhalve niet om diensten die geïndividualiseerde en door een vorm van vertrouwelijkheid gekenmerkte informatie leveren. Ze kunnen dan ook als audiovisuele en auditieve mediadiensten worden beschouwd in de zin van artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. De Raad van State concludeert daarbij dat in die mate de regeling van tussenhandeldiensten tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort.
25. Vervolgens onderzoekt de Raad van State de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake tussenhandeldiensten. De vraag rijst of de in de digitaledienstenverordening vervatte regels om te bepalen welke lidstaat bevoegd is voor het toezicht op en de handhaving van deze verordening, gelet op de geldende bevoegdheidsverdeling, ook dienstig kunnen zijn om de verdeling van de bevoegdheid binnen België te bepalen. De Raad van State stelt dat voor tussenhandeldiensten waarvan de aanbieder of diens vertegenwoordiger gevestigd is of, wat de vertegenwoordiger betreft, verblijft in het Nederlandse taalgebied, kan worden aangenomen dat ze voldoende aanknopingspunten vertonen met het territoriale toepassingsgebied zoals bepaald door artikel 127, § 2, van de Grondwet zodat ze behoren tot de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Hetzelfde geldt voor tussenhandeldiensten waarvan de aanbieder of diens vertegenwoordiger gevestigd is of, wat de vertegenwoordiger betreft, verblijft in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. De Raad stelt daarbij wel dat om evenwel beter aan te sluiten bij de in artikel 127, § 2, van de Grondwet gebruikte terminologie, de formulering best wordt aanpast zodat men gewag maakt van aanbieders (of vertegenwoordigers) die gevestigd zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad *"en die, wegens hun activiteiten, moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap"*. Omtrent het derde, subsidiaire, criterium om te bepalen of een tussenhandeldienst die betrekking heeft op omroepactiviteiten onder de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt, namelijk dat een aanbieder van tussenhandeldiensten geen wettelijke vertegenwoordiger aanduidt overeenkomstig artikel 13 van de digitaledienstenverordening, stelt de Raad van State dat het ogenschijnlijk geen aanknopingspunt met de Vlaamse Gemeenschap vertoont. Het Unierecht gaat er derhalve zelf van uit dat meerdere lidstaten toezicht kunnen uitoefenen op de aanbieders van tussenhandeldiensten die geen vertegenwoordiger

aanwijzen. De Raad van State stelt dat door de ontworpen regelgeving van toepassing te verklaren op aanbieders van tussenhandeldiensten die betrekking hebben op omroepactiviteiten, die geen wettelijke vertegenwoordiger hebben aangeduid, het voorontwerp in de uitvoering voorziet van de voormelde bepalingen van de digitaledienstenverordening. De Raad van State merkt op dat het voorgaande niet wegneemt dat er ook ten aanzien van die aanbieders een aanknopingspunt moet zijn met de Vlaamse Gemeenschap. De Raad van State stelt voor dat in het ontworpen artikel 176/9, 3°, van het decreet van 27 maart 2009, of alleszins in de memorie van toelichting wordt gepreciseerd dat het moet gaan om tussenhandeldiensten aangeboden aan afnemers die gevestigd zijn of zich bevinden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Bovenstaande opmerkingen kunnen worden bijgetreden. Het ontwerp van decreet en de memorie van toelichting werden in die zin aangepast.

26. Bij het onderzoek van de tekst stelt de Raad van State omtrent artikel 8 van het voorontwerp dat door de bestaande regelgeving inzake de videoplatformdiensten onder te brengen in een titel 2 ('Videoplatformdiensten') van een nieuw deel III/1 van het Mediadecreet dat betrekking heeft op de tussenhandeldiensten, de indruk zou kunnen ontstaan dat de bepalingen van de ontworpen titel 2 van dat deel enkel betrekking hebben op de activiteiten van videoplatformdiensten waarvoor ze kunnen worden beschouwd als tussenhandeldiensten. Aangezien dat niet het geval is stelt de Raad van State voor om dit minstens in de memorie van toelichting te verduidelijken. Teneinde gevolg te geven aan deze opmerking wordt het bestaande deel III/1 van het Mediadecreet over de videoplatformdiensten behouden en wordt een nieuw deel III/2 ingevoegd over de tussenhandeldiensten. Dit deel is zowel van toepassing op videoplatformdiensten in de zin van artikel 2, 45°/1 van het Mediadecreet als op tussenhandeldiensten die geen videoplatformdiensten zijn maar niettemin betrekking hebben op omroepactiviteiten.
27. De Raad van State stelt dat gelet op de definitie in het ontworpen artikel 2, 55°, van het decreet van 27 maart 2009, in het ontworpen artikel 217/1, 1°, moet worden verwezen naar de "digitaledienstenverordening". De Raad van State merkt ook op dat in het opschrift van de digitalemarktenverordening in het ontworpen punt 2° van artikel 10 van het voorontwerp, de zinsnede "(wet inzake digitale markten)" moet worden weggelaten. Het ontwerp van decreet werd op beide punten aangepast.
28. Omtrent artikel 12 van het voorontwerp stelt de Raad van State dat gelet op de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake tussenhandeldiensten die betrekking hebben op omroepactiviteiten, de decreetgever, die de VRM als bevoegde autoriteit aanwijst, toegelaten is tevens te voorzien in de deelname van de VRM aan de digitaledienstenraad.
29. Ten slotte gaat de Raad van State dieper in op de deelname aan de digitaledienstenraad. Luidens artikel 62, lid 3, van de digitaledienstenverordening heeft elke lidstaat één stem in de digitaledienstenraad. Bijgevolg zal in de nodige procedures moeten worden voorzien om de Belgische standpuntbepaling in die raad te organiseren met respect voor de Belgische bevoegdheidsverdelende regels. De Raad stelt dat de vertegenwoordiging en de standpuntbepaling namens België dienen te worden geregeld overeenkomstig artikel 92*bis*, § 4*bis*, eerste lid, van de bijzondere wet

van 8 augustus 1980 in een samenwerkingsakkoord, maar dat de huidige samenwerkingsakkoorden van 8 maart 1994 echter geen voldoende juridische basis vormen voor deze vertegenwoordiging en standpuntbepaling aangezien ze enkel betrekking hebben op de vertegenwoordiging in de Raad van de Europese Unie. De Raad van State merkt vervolgens op dat het ontbreken van een regeling ter zake overeenkomstig artikel 92*bis*, § 4*bis*, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' dan ook tot problemen aanleiding kan geven. De Raad van State stelt dat indien er een consensus zou bestaan tussen de bevoegde overheden om het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten 'met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie' in deze aangelegenheden naar analogie toe te passen, dat dit samenwerkingsakkoord best aangepast wordt om het toepassingsgebied ervan in die zin uit te breiden. De Raad van State stelt dat er ook in een analoge regeling zou kunnen worden voorzien in het samenwerkingsakkoord dat in de memorie van toelichting bij het thans voorliggende voorontwerp in het vooruitzicht wordt gesteld omtrent de samenwerking met de unieke digitale dienstencoördinator. Dit samenwerkingsakkoord zal inderdaad een regeling voor de Belgische standpuntbepaling bevatten.

30. Het ontwerp van decreet werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op XXX.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1.

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2.

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 3.

In artikel 2 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie worden enkele definities toegevoegd die overgenomen zijn uit de Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG.

Artikel 4.

Er wordt een nieuw deel III/2 ingevoegd over de tussenhandeldiensten. Dit deel is zowel van toepassing op videoplatformdiensten in de zin van artikel 2, 45°/1 van

het Mediadecreet als op tussenhandeldiensten die geen videoplatformdiensten zijn maar niettemin betrekking hebben op omroepactiviteiten. Dit deel doet geen afbreuk aan de regels die zijn vastgesteld bij andere Unierechtshandelingen ter regeling van andere aspecten van de aanbieder van tussenhandeldiensten op de interne markt.

Artikel 5.

In een nieuw artikel 176/9 wordt het materieel en territoriaal toepassingsgebied omtrent tussenhandeldiensten voor de Vlaamse Gemeenschap verduidelijkt. De criteria die in artikel 56, 1e, 6e en 7e lid van de digitaal dienstenverordening gehanteerd worden om te bepalen welke lidstaat binnen de Europese Unie bevoegd is, worden hier doorgetrokken naar de intern-Belgische situatie. Onder 'omroepactiviteiten' worden in de meest ruime zin alle diensten bedoeld die onder de toepassing vallen van artikel 4, 6° BWHI.

Artikel 6.

In een nieuw artikel 176/10 wordt de Vlaamse Regulator voor de Media aangeduid als één van de bevoegde autoriteiten in de zin van artikel 49 van de digitaal dienstenverordening die verantwoordelijk is voor de toepassing en uitvoering van deze verordening. In de overwegingen van de digitaal dienstenverordening wordt in die zin uitdrukkelijk gesteld: "*De lidstaten moeten echter meer dan één bevoegde autoriteit kunnen belasten met specifieke toezicht- of handhavingstaken en -bevoegdheden met betrekking tot de toepassing van deze verordening, bijvoorbeeld voor specifieke sectoren waarvoor al andere autoriteiten bevoegd kunnen zijn, zoals regelgevende instanties voor elektronische communicatie, regelgevende instanties voor de media of instanties voor consumentenbescherming...*". De samenwerking met de unieke digitale dienstencoördinator zal nader worden bepaald in een samenwerkingsakkoord.

Artikel 7.

Artikel 183 van het mediadecreet wordt opgeheven aangezien artikel 4 van de digitaal dienstenverordening rechtstreekse uitwerking heeft in de Belgische rechtsorde.

Artikel 8.

In de titel betreffende de missie, taken en bevoegdheden van de Vlaamse Regulator voor de Media wordt een algemene verwijzing toegevoegd naar de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Regulator voor de Media voor de toepassing, de uitvoering en het toezicht op de digitaal dienstenverordening en de digitale marktenverordening.

Artikel 9.

Eenzijds wordt via dit artikel het toezicht als bevoegde autoriteit in de zin van artikel 176/10 van het mediadecreet toegevoegd aan de lijst van taken van de algemene kamer van de VRM in artikel 218 van het mediadecreet.

Anderzijds wordt een nieuwe paragraaf 6/1 ingevoerd in artikel 218 van hetzelfde decreet dat de samenwerking van de VRM als bevoegde autoriteit in de zin van de digitaal dienstenverordening met andere actoren vastlegt. De nadere procedures en modaliteiten worden in een samenwerkingsakkoord geregeld.

Artikel 10.

Dit artikel voegt een derde lid toe aan artikel 227/1 van het mediadecreet dat de deelname van de VRM als bevoegde autoriteit vastlegt aan de bijeenkomsten van de Europese Raad voor Digitale Diensten overeenkomstig artikel 62, lid 1, van de digitaledienstenverordening. De procedure om te komen tot een Belgisch standpunt in deze Europese Raad voor Digitale Diensten zal worden uitgewerkt in een samenwerkingsakkoord.

Artikel 11.

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 52 van de digitaledienstenverordening dat stelt: *"De lidstaten voorzien in de voorschriften inzake de sancties die gelden voor inbreuken op deze verordening door binnen hun bevoegdheid vallende aanbieders van tussenhandeldiensten en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de sancties in overeenstemming met artikel 51 worden toegepast."*

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding,

Benjamin DALLE